

Aldırma

– ADEM EFİLOĞLU · 20 Haziran 2015

Aldırma

Hayat akıp gitsin gözlerinin önünden
Acını sinene çek
Hatta uyut gözyaşlarını
Hüznü anlatırken üretken parmakların
Ne ilginç sevinçlerde hep suskun...

Aldırma

Sen hiç bahar görmeden
Hep gri kuşandı gözbebeklerin
Yağmurun kokusunu duyumsamadın mesela
Mesela ıslanmadın şöyle doyasıya
Zehir sözlerinden kuşandığın dilin
Şimdi konuşsun dursun...

Aldırma

Yüreğine giydirdiğin ketumluğunu
Al başına çal demek isterdim
Ölgün parmaklarımda sızlanırken mısralar
Ağlama duvarı sanıyor insan gözlerini
Oysa duvar yüreğinde
Siyaha boyanmış tuval...

Aldırma

Sabah saatlerinin susam kokusunda
Biraz senden
Biraz benden bu acı
Tabiri caizse unutmuştuk yalnızlığı...

Mezarımda güvercinler uçuyor demiştim
İnanma
Her türlü zorluğa rağmen
Yaşıyor insan....

ÂDEM EFİLOĞLU